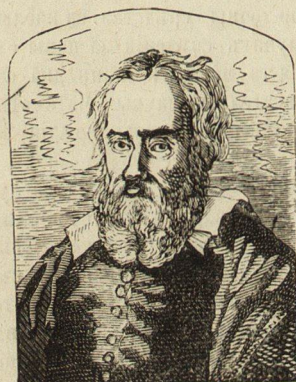

дѣлы на своя малъкъ островъ, съ любопытство наблюдавалъ отъ своята стражарница движенія-та на небесны-тѣ свѣтила, съ трудолюбива настойчивость забѣлѣжвалъ обръщенія-та на слънце-то, мѣсяца и планеты-тѣ, трупалъ матеріали, кои-то снабдили острия испытательны умъ на Кеплера съ срѣдства за извършваніе на своя великъ триумфъ, — въ това врѣме, повтарямы, Галилей съ гигантска рѣка разклащаль до основаніе-то философскы-тѣ теоріи на Аристотеля и изумявалъ ученяя мѣръ съ свои-тѣ великы откритія по Механика-та. Но както до наблюденія-та на Тихо, Кеплеровы-тѣ закони не могли да бѣдѣтъ открити тѣй точно до магическата трѣба на Галилея, тѣ были *pes plus ultra* *) на астрономическата наука. Тѣй, ный виждамы рѣдко-то зрѣлище на три дѣлбокы умове, кои-то едноврѣменно обръщатъ свои-тѣ разнообразны таланты къмъ извършваніе-то на една велика цѣль. Датчянинъ-тъ, Нѣмецъ-тъ и Италианецъ-тъ, раздѣлены по языкъ и отечество, съединили са за полза на наука-та и истина-та.

Повиканъ въ Пиза да завземе обязанности-тѣ на философскы учитель, Галилей не са забавялъ да открье безсмисленны-тѣ философскы заблужденія на Аристотеля, кои-то са приѣмали за истина въ теченіе-то на повече отъ 20 столѣтія. Отъ пръвъ поглѣдъ са виждало, че той прѣподавалъ ученіе-то на дрѣвныя философъ, а пакъ на дѣло той само излагалъ неоснователна-та и ложна негова философія на свои-тѣ зачудены и недовѣрчивы ученицы. Таквасъ чудовищна дързость не могла за много врѣме да избѣгне гласность и наказаніе. При това и Флорентинеца не мыслилъ да крые свое-то ученіе. Послѣдователи-тѣ на Аристотеля повиыкали на сѣдъ младыя философскы еретикъ и го убѣждавали да са откаже отъ своя-та ересь. Галилей отговорилъ на свои-тѣ противници, че е готовъ да остави свои-тѣ новы въззрѣнія щомъ му покажѣтъ съ опытъ, че сѣ ложны; а отъ друга страна той искалъ отъ тѣхъ равна къмъ него довѣренность, и прѣдложилъ да са рѣши това дѣло съ опытъ.

Галилей.

Аристотель като изглѣдвалъ закони-тѣ на паданіе-то на тѣла-та, потвърждавалъ, че скорость-тъ, коя-то падающе-то тѣло придобыва, была право пропорционална съ негово-то тѣгло. За това ако двѣ тѣла, не еднакво тѣжки, наченатъ да падатъ въ едно врѣме отъ еднаква высочина, то по-тѣжко-то ще са движе толкосъ пхти по-бърже отъ лѣгко-то, колко-то пхти тѣгло-то на първо-то надминува тѣгло-то на послѣдньо-то. Галилей са усумнилъ въ истина-та на това положеніе и, като го изложилъ на опытно изелѣдваніе, тосъ-часъ видѣлъ, до колко това положеніе было далечъ отъ дѣйствительность-та. Очевидность-та на този опытъ, негова-та независимость отъ всякаква измама, и важность-та на закона, кой-то са доказвалъ, подбудили младыя философъ да го избере за състѣзаніе и да иска отъ свои-тѣ противници публично доказателство на истина-та или лож-

*) Прѣдѣлъ, задъ кой-то не може да са мине.